

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010440
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010440.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému J. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. apríla 2014 odvolanie obžalovaného J. S. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. septembra 2013, sp. zn. 1T/123/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. S. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 23. septembra 2013, sp. zn. 1T/123/2013 bol obžalovaný J. S. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/141/2006 zo dňa 21.apríla 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.apríla 2006, mu bola s účinnosťou od 01.marca 2006 zvýšená vyživovacia povinnosť na syna maloletého J. S., nar. XX.XX.XXXX na sumu 1.400,--Sk (46,47 Eur) a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/523/2008 zo dňa 19.novembra 2008, ktorý nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/7/2009 zo dňa 17.februára 2009 právoplatnosť dňa 12.marca 2009, mu bola s účinnosťou od 01.septembra 2008 zvýšená vyživovacia povinnosť na syna maloletého H. S., nar. XX.XX.XXXX na sumu 2.600,--Sk (86,30 Eur), ktoré výživné na oboch synov bol povinný platiť mesačne vopred najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci k rukám matky G. X., nar. XX.XX.XXXX, túto povinnosť si v R. a všade tam, kde sa zdržiaval ako aj v bydlisku oprávnených, v období od 01.septembra 2011 do 23.septembra 2013, úmyselne neplnil tým, že počas celého obdobia už do roku 2007 je živnostník a má príjem, ktorý používa na nie nevyhnutné výdavky, v roku 2012 vlastným zavinením nemohol pracovať, živnosť nezrušil a nepožiadal o nemocenské dávky alebo dávky sociálnej pomoci a vyživovaciu povinnosť si v súdom stanovenej výške neplnil, čím na výživnom zostal dlhovať za obdobie od 01.septembra 2011 do 23.septembra 2013 oprávnenému H. S., nar. XX.XX.XXXX sumu 1.657,50 Eur a oprávnenej G. X., nar. XX.XX.XXXX s výnimkou uhradenej sumy vo výške 671 Eur sumu 190,75 Eur.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný J. S. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste (dňa 3.10.2013). V písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že k neplneniu vyživovacej povinnosti nedošlo úmyselným zavinením, ale len v dôsledku nepriaznivých okolností súvisiacich so zhoršením jeho zdravotného stavu a poklesu finančných príjmov. Zároveň sa vyjadril, že dlh na výživnom sa bude snažiť v blízkej budúcnosti

uhradiť v plnej výške podľa svojich možností, pretože si je vedomý skutočnosti, že jeho synovia peniaze na živobytie potrebujú a on im ich nechce upierať. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ho oslobodil.

G. X., matka maloletých detí, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že obžalovaný J. S. od hlavného pojednávania na okresnom súde, teda od 23.9.2013 do 23. apríla 2014, teda do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu jej dlžné výživné neuhradil a navrhla preto jeho odvolanie zamietnuť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. novembra 2013, vykonal dňa 23. apríla 2014 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5 a 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného (obžalovanému J. S. bolo predvolanie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, pričom na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa aj dostavil, avšak pre akútne zdravotné problémy, ku ktorým u neho došlo krátko pred začatím verejného zasadnutia, výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného J. S. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Svoje skutkové zistenia podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného J. S.. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré podrobne poukázal okresný súd na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o ich hodnovernosti a správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia. Dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa vytvárajú totiž aj podľa zistenia odvolacieho súdu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného J. S. ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu stanovenú v súlade s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. na 16 mesiacov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a aj tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu výrokov o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného.

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného tak, ako sa domáhal svojím odvolaním, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. S. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.